Zadanie numeryczne 4

Joanna Szewczyk

19.11.2024r.

Treść zadania:

Zadana jest macierz:

$$A = \begin{pmatrix} 5 & 3 & 1 & 1 & \dots & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 5 & 3 & 1 & \dots & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 5 & 3 & \dots & 1 & 1 & 1 & 1 \\ \dots & \dots \\ 1 & 1 & 1 & 1 & \dots & 1 & 5 & 3 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 & \dots & 1 & 1 & 5 & 3 \\ 1 & 1 & 1 & 1 & \dots & 1 & 1 & 1 & 5 \end{pmatrix}$$

Oraz wektor b = (2, ..., 2). Macierz A ma liczby 5 na diagonali, 3 na pierwszej pozycji nad diagonalą, a pozostałe elementy są równe 1. Wymiar macierzy ustalamy na N=120.

Rozwiąż numerycznie równanie Ay=b, stosując odpowiednią metodę. Uwaga: algorytm należy go zaimplementować samodzielnie.

- Sprawdź swój wynik przy użyciu procedur bibliotecznych lub pakietów algebry komputerowej.
- Potraktuj N jako zmienną i zmierz czas potrzebny do uzyskania rozwiązania w funkcji N. Wynik przedstaw na wykresie. Czy wykres jest zgodny z oczekiwaniami?

Wstęp:

Na początku zajmijmy się wyjaśnieniem problemu przedstawionego w zadaniu. Rozważamy macierz, która nie jest gęsta. Obliczenia przy użyciu standardowych metod byłyby bardzo złożone i czasochłonne. Naszym celem jest natomiast opracowanie rozwiązania, które będzie działać efektywnie w czasie liniowym.

Jeżeli uda nam się uprościć macierz A, przekształcając ją w macierz rzadką, a najlepiej w taką, która zawiera niezerowe elementy jedynie na diagonalach, czas wykonywania obliczeń znacząco się zmniejszy. Możemy to osiągnąć, ponieważ nasza macierz składa się niemal wyłącznie z wartości 1, poza elementami znajdującymi się na głównych przekątnych. Wystarczy więc zmniejszyć wartość każdego elementu macierzy o 1, co pozwoli przekształcić ją w macierz rzadką z dwiema niezerowymi przekątnymi.

$$\mathsf{A} = \begin{pmatrix} 5 & 3 & 1 & 1 & \dots & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 5 & 3 & 1 & \dots & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 5 & 3 & \dots & 1 & 1 & 1 & 1 \\ \dots & \dots \\ 1 & 1 & 1 & 1 & \dots & 1 & 5 & 3 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 & \dots & 1 & 1 & 5 & 3 \\ 1 & 1 & 1 & 1 & \dots & 1 & 1 & 5 & 3 \\ \end{pmatrix}_{\mathsf{N}xN} = \begin{pmatrix} 4 & 2 & 0 & 0 & \dots & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 4 & 2 & 0 & \dots & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 4 & 2 & \dots & 0 & 0 & 0 & 0 \\ \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & 4 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & 0 & 4 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & 0 & 4 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & 0 & 0 & 4 \end{pmatrix}_{\mathsf{N}xN} + \begin{pmatrix} 1 & \dots & 1 \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ 1 & \dots & 1 \end{pmatrix}_{\mathsf{N}xN}$$

Dla macierzy (A można zastosować wzór Shermana – Morrisona:

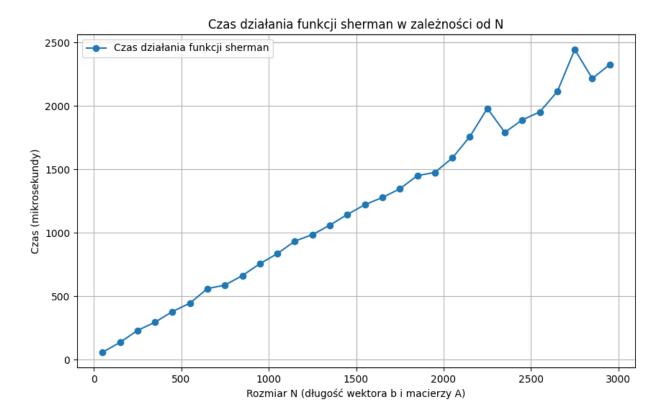
$$(A' + wv^T)^{-1} = A'^{-1} - \frac{A'^{-1}wv^TA'^{-1}}{1 + v^TA'^{-1}w}$$

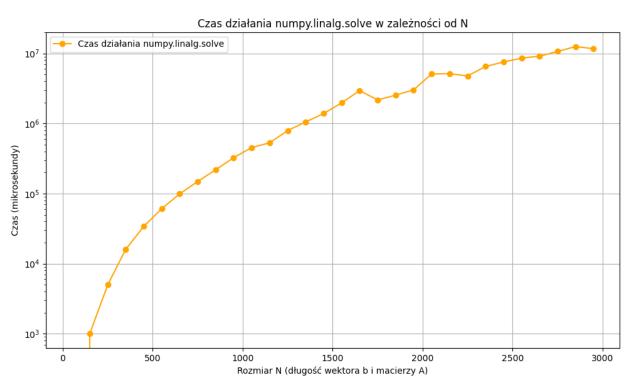
gdzie z = u , a u =v. Używając tego wzoru, można rozwiązać równanie, wykonując następujące kroki:

- 1. Rozkład A' = LU
- 2. Rozwiązanie równania ($LU\vec{y} = \vec{b}$)
- 3. Rozwiązanie równania $LU\vec{z} = \vec{u}$)
- 4. Obliczenie ($\vec{x} = \vec{y} \frac{\vec{z}\vec{u}^T\vec{y}}{1 + \vec{u}^T\vec{z}}\vec{z}$), gdzie

• Wyniki:

0.0395778364116095, 0.0395778364116095,0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095,0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.0395778364116095, 0.03957783641160961. 0.03957783641160961. 0.0395778364116095. 0.03957783641160961. 0.03957783641160939, 0.039577836411609835, 0.03957783641160906, 0.03957783641161072, 0.03957783641160728, 0.039577836411614054, 0.03957783641160062, 0.0395778364116276, 0.03957783641157353, 0.039577836411681555, 0.03957783641146562, 0.03957783641189749, 0.03957783641103363, 0.03957783641276147, 0.03957783640930579, 0.03957783641621704, 0.03957783640239465, 0.039577836430039426, 0.039577836374749875, 0.03957783648532909, 0.03957783626417066, 0.0395778367064874, 0.03957783582185381, 0.03957783759112099, 0.03957783405258675, 0.039577841129655345, 0.03957782697551804, 0.03957785528379265, 0.039577798667243536, 0.03957791190034177, 0.03957768543414519, 0.03957813836653823,0.03957723250175227, 0.0395790442313243, 0.039575420772180125, 0.039582667690468365, 0.039568173853891886, 0.039597161527044955, 0.03953918618073882, 0.03965513687335098, 0.03942323548812676, 0.039887038258575314, 0.03895943271767821, 0.040814643799472416,0.037104221635884005, 0.04452506596306072, 0.02968337730870718, 0.05936675461741436 $]^T$

• Wnioski:

Wyniki uzyskane za pomocą zaimplementowanego algorytmu są niemal identyczne w porównaniu do tych uzyskanych z wykorzystaniem funkcji biblioteki Numpy. Różnice pojawiają się dopiero na piętnastym miejscu po przecinku, co najprawdopodobniej wynika z ograniczonej precyzji obliczeń numerycznych. Dzięki zastosowaniu wzoru Shermana-Morrisona oraz metody podstawiania wstecznego, udało się obliczyć równanie macierzowe w czasie liniowym O(n). Własnoręcznie zaimplementowany algorytm działa więc znacznie szybciej niż funkcje z biblioteki Numpy. Różnica w czasie działania jest zauważalna na wykresach. Na przykład przy N=3000 możemy zaobserwować,

że nasz algorytm wykonuje obliczenia w mniej niż 2500 milisekund, podczas gdy metodzie z biblioteki Numpy zajmuje ponad 10^7 milisekund.